

Karşımızdakine Anlatamadık Dokuyamadık İlmik İlmik 1

— kul mehmet · 08 Aralık 2018

Karşımızdakine Anlatamadık Dokuyamadık İlmik İlmik, Söküldü Dikiş Tutmaz Oldu Gönlümüz...1.

İnsan duygularını açamazsa şişer mi? Patlar mı? Hem şişer hem de patlarmış insan. İşte ben sen o biz ne fark eder değil miyiz böyle... Yıllardır duygularım birikmiş volkan yanardağ misali patlayarak yakıyor eritiyor beni, biliyorum sizi de eritiyor yakıyor. İşte şimdi anlamaz ya ben yanlış anladım diyerek kaç gece, Orhan Müslüm Ferdi baba ile sabahladık. Şimdi yanlış anlar yıkılırım o yüzünü öyle yıkılmış göremem dayanmam korkusu endişesi bizi sararken, kendimizi karşısında bir kâğıt gibi buruşturarak atmayı az mı istedik? Acaba kendisini bir kâğıt parçası gibi buruşturduğumu anlar kırılır diyerek kaç defa kendimizi ayaklarımız altında ezdik bilinmez! Her defasında pes etmek kolay geliyor söylemek açılmak anlatmak yerine... Ah Orhan Müslüm Ferdi baba kaç yıl derdimize derman oldunuz bizim yerimize sizler söylediniz lakin ağzımızdan çıkmayınca anlaşılma, sizlerin gönlümüze tercüman olduğunu da anlatamadık, oturduk bir hüznün masasına hüznü su diye içtik içtikçe şiştik patlama noktasına geldik... Ah Orhan Baba kaç gece seninle oturduk beraber söyledik.

Bir zamanlar benim sevgilimdin
Yanımdayken bile hasretimdin
Şimdi başka bir aşk buldun
Mutluluk senin olsun
dertler benim, çile benim
hayat benim senin olsun

Ben daha ne çile, dertlere yolcuyum
Ben alnına dert yazılan kader mahkûmuyum
Fark etmez yaşamam, sen mesut ol yeter
Dertler bana gönül vermiş
Ben aşk sarhoşuyum

Dilerim her arzun gerçek olsun
Hayat bu, şansın hep açık olsun
Hatıralar, hasret benim
Ömrüm senin senin olsun
Dertler benim, çile benim
Hayat senin senin olsun

Bir gün daha geçti yine sensiz
Aşkım ağlıyor bak, sessiz sessiz
Çare sensiz, ben çaresiz
Ümidim senin olsun
Sana gelen dertler benim
Mutluluk senin olsun

İsterdim ömrümüz
Geçseydi beraber
İster miydim ayrılığı gülseydi şu kader
Ben çile dert dolu
Sen Ümitler yolu

Şimdi sensiz bak seninle
Geçiyor mevsimler
Bir zamanlar benim sevgilimdin
Yanımdayken bile hasretimdin

Şimdi başka bir aşk buldum
Mutluluk senin olsun
Dertler benim hasret benim
Ömrüm senin senin olsun

Ah hep dertler bizim bilemiyorum mutluluk hep karşımızda seni seviyorum diyemediğimiz elimizden
akıp giden o sevgili olamayanlarla oldu, hasret bize keder bize, mutluluk bizden daha cesaretli çıkan
denyo ya mı nasip oldu, ah öyle ise bu parçalar yüreğimi ölümden beterdir bu ah ah ah!

Ah Ferdi baba kaç defa yanında seni dinlemiştim dinletmiştim gönlüm yerine tercüman olmuşsun.

Bakışların bana biraz cesaret versin
Korkuyorum sana aşktan söz etmeye ben
Bir sevdiğin varsa ne olur söyle
Gideyim bu diyardan merak etme sen

Toprak olur taş olurum
Yolunda yoldaş olurum
İstersen gardaş olurum
Merak etme sen

Her baharım hazan olsa
Kara bađrım alev alsa
Gurbet bana mezar olsa
Merak etme sen

Aşkın yürek dağlar imiş
Gariplerde sever imiş
Kara gözlerine yaşlar dolmuş
Hadi sil sen üzölme merak etme sen

Ben bizler korktuk aşktan söz etmeye, bakışları da bir cevap olmadı senin sözlerini de anlamadı duymadı, belki akılı başka yerdeydi akılı başka yerde ise yanımızda ne işi vardı? Ah yine bir denyo ya mı vardı onu sardı, vah ki vah bana bize vah!!! Alıp satmaya kalksak bu yıpranmış gönlü bir alıcısı çıkar mı diye, hiç sanmıyorum!

Dönüp geriye bunları hatırlamak ıstırap veriyor, avucumuzun içinde kaçan mutluluk, şimdi mutsuzlukla hüznle demlenmeler kaldı geriye elden ne gelir, kabullenmek başarısızlığımıza kılıf mıydı? Bilemiyorum! Artık ne akşam güneşleri, sabaha gülen gözleriyle bir gün günecek işte dediğimizi getirecek, belki de bu kadar aşkı sorgulamak yerine kendimizi başarısızlığımızı sorgulamanın vakti mi geldi.

Savrulması ele alınması gereken taşlarla dikenini eline alırsan ağrılık yapar dikenlerse batar acıtarak kanatır, belki o zaman farkına bunun varamadık bilemiyorum! Ama heyecanla atan uçan bir kalbimiz gönlümüz vardı, şimdi o da yok, biz mi kaybettik bile bile anlayamıyorum, karma karışık düşüncelerim duygularım işte. Müslüm baba Rahmetlik anlatmaktan yoruldu terk etti gitti bizi, Orhan ve Ferdi baba yeni besteler yaparak o eski günlerdeki gibi dokunamıyor, onlarda artık anlatmaktan yoruldu, baktılar ki biz ya da karşımızdaki anlamıyor, üzöldüler artık dokunaklı söylemiyorlar haklılar...

Hayat canımıza okumazken biz mi yanlış okuduk, okuduk neyi dokuduk anlattık nakış nakış lakin olmadı karşımızdakine dokuyamadık ilmik ilmik söküldü, dikiş tutmaz oldu gönlümüz, bu günlük yeter sizi de hüznlendirdim kendi dertlerimle, kusuruma bakmayın, vesselam.

Mehmet Aluç